

sa to, a troschtuš ſo jeho, pſchetož, ſchtož won njetk we ſwojim Pſchichodzi čini a dokonja, to ſo ſchitko twoje dla ftane, tebi kſejepſchemu. Won ze tak tebi wot twojeho Rjecha a Sſmerezje pomhac̄ a cže praweho a ſbožneho ſežinicz.

To je da naſch Kral, ton luby Knes Žeſus Kryſtus, a to je jeho Kralestwo a Hamt, won nefhodzi wokolo ſe Stotom, ſkerouami, ſkraleſtwami a ſwulkej ſwjetnej Pychu. Nje! ale dyž my wumrecz dyrbimy a tudy to Žiwenje dljeje ſfhwac̄ nemožemy, da je to jeho Hamt a Skutk, ſo ze naš ſteho Rjecha, Sſmerezje a helskeje Mozy wumoz a pomhac̄, a da nam to pſches Prjedowanje teho Evangelionia ſiewic̄, ſo my tajku Dobrotu a Pomoz wot neho wjeszje doſtač budžemy, a ſo bychmy pſches tu Wjeru ſo troschtowali, dyž my we Rjechach a ſmertnej Muſy ſmy. So prajic̄ možemy: Njetko je mi pomhane pſches mojeho lubeho Krala Žeſom Kryſta, teho Praweho a ſbožnika, fotryž je tehodla tak ſhudy a hubený pſchibot, je ſo tehodla na ſeſchiz pſchibic̄ dat, ſo by me ſwjateho a praweho ſežinil, a je ſam we ſebi moje Rjechi a Sſmerez potepil, ſchenkuje mi ſwojn Prawdosz a Pſchewinenje teje Sſmerezje a Helsje, pſchida mi ſwojeho ſwjateho Ducha, pſches fotrehož ja jedyn wjesty Sawdawf a Wobtwerdzenje wot jeho Pomozu do mojeje Wutroby doſtanu.

Laj! ſchtuž to tak wieri, kaž jo ſlyſhi a we Evangelionu prjedowane budže, ton jo tak ma. Pſchetož tehodla je ta ſwiftata Gheženiza wot Kryſtuša wuſtaje-na, ſo ze cže pſches nju ſwojn Prawdosz woblež, ſo by jeho Krafnoſz twoja a jeho Newinoſz tež twoja hegen byla, pſchetož my ſmy ſchizy ſhudzi Rjeſchinizv. Ale we tej Gheženizv, a potom pſches naſche

zyle Žiwenje (dyž ſo kryſtuſej wobrocžimy,) troschtuje won naš a praji: Daſ mi jow twoje Rjechi, a ſmi ſebi moju Prawdosz a ſswjatosz; daſ ſo wublež twoju Sſmerez a ſo woblež moje Žiwenje. To rjeka tak teho Knesa Kryſtuša Kneſtwo. Pſchetož ſchitkon jeho Hamt a Skutk je ton, ſo won ſchjednje Rjech a Sſmerez preč wojme a ſwoju ſswjatosz a Žiwenje nam dawa.

To Prjedowanje dyrbjalo ſo niſnje ſwulkej Weſeloszju ſlyſherz a horjewſac̄, a koſzdy dyrbjal ſo ſneho poljepſchowac̄ a fromniſchi byc̄. Ale tak ſo lejdyr! pſchewobrocži, a budže ſswjet dale a hole horschi pſches teho Čerta Glosz. Kaž tež ſwidženju je, ſo eži Ludžo njetk beſvožniſchi, laſomniſchi, neſmijeliwiſchi, nepothiwiſchi, džiwiſchi a horschi ſu, hac̄ predy we Podjanſtwi. Schtoba da-to čini? Nicžo druhe, hac̄ ſo budže to Prjedowanje fazpene a nebudže nałożene knaſhemu Wobroczenju a Poljepſchowanju, to je: kTroschtu teho ſswjedomnja a kDžafej ſa tu Nadu a Dobrotu Božu we Kryſtušu, ale ſo koſzdy ſo wjazv wo Peñev, ſebla a druhe ſwjetne Wjezv ſtarahac̄ wo ton ſbožny Schaz, fotryž Kryſtus pſchinesze. Pſchetož my ſmy ſkorofchizy tajfeje Muſlje, dyž ſwojn Muſu, Štyskoſz teho Rjecha a Sſmerezje nečujemy, ſo my (runje jako Židži) radſjo tajfeho Krala a Kryſtuša mijec̄ zemv, fiz by nam tudy na Šemi Bohaſtwo a dobre Žiwenje dat, hac̄ ſo bychmy ſo jeho we ſhudobi, ſeſchizu, Hubenoszi, Bojosi a Sſmerez troschtowali, ktemu ton Šwjet Loschta nima. A dofelž to (ſchtož požada) ſteho Evangeliona, a wot Kryſtuša, nedostane, da ton ſswjet to da do Wjetra hic̄, a wopuschci to Evangelion a Kryſtuša.